

Alois Strnad

Diferencialná rovnice čáry libovolného stupně

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 16 (1887), No. 4, 165--166

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121082>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1887

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

čili

$$xy = \frac{k^2}{2 \sin \omega},$$

křivkou obalovou jest tedy hyperbola, mající osy OX a OY za asymptoty.

Diferencialná rovnice čáry libovolného stupně.

Referuje dr. A. S.

Konečné rovnice čar obsahují konstanty, jichž počet roste s rostoucím stupněm čáry, a jejichž *různými* hodnotami se různé čáry téhož stupně od sebe rozeznávají. *Identickou* pro všechny čáry téhož stupně rovnici obdržíme eliminováním oněch konstant; diferencialná rovnice takto zjednaná vyjadřuje charakteristickou vlastnost *všech* čar téhož stupně. Pro přímé čáry jest rovnicí tou (při známém označení):

$$y'' = 0.$$

Pro čáry 2. stupně vyžadující eliminaci 5 konstant nalezl *Monge* rovnici 5. řádu:

$$9y''^2y^v - 45y''y'''y^{iv} + 40y''''^3 = 0,$$

o níž *Boole* ve svém *Treatise on diff. equations* (1859) poznamenává: „Než zde opouští nás možnost geometrické interpretace, a výsledky podobné těmto sotva mohou býti jinak užitečnými, nežli co záznamy tvarů integrace schopných.“

Tento pessimistický výrok neodstrašil na štěstí matematiky, zanášeti se i na dále s přítomným problemem; nyní se setkáváme se v *Nature* (sv. 34. str. 365.) se zajímavou poučkou, objevenou *J. Sylvesterem*.

Nazveme symbolicky $m\mu$ koeficient veličiny h^m v rozvedeném výrazu:

$$\left(\frac{1}{2!} y'' h^2 + \frac{1}{3!} y''' h^3 + \frac{1}{4!} y^{iv} h^4 + \frac{1}{5!} y^{v} h^5 + \dots \right)^\mu,$$

a sestavme si schema:

2·1	3·1	3·2	4·1	4·2	4·3	5·1	5·2	5·3	5·4	6·1 ...
3·1	4·1	4·2	5·1	5·2	5·3	6·1	6·2	6·3	6·4	7·1 ...
4·1	5·1	5·2	6·1	6·2	6·3	7·1	7·2	7·3	7·4	8·1 ...
5·1	6·1	6·2	7·1	7·2	7·3	8·1	8·2	8·3	8·4	9·1 ...
6·1	7·1	7·2	8·1	8·2	8·3	9·1	9·2	9·3	9·4	10·1 ...
7·1	8·1	8·2	9·1	9·2	9·3	10·1	10·2	10·3	10·4	11·1 ...
8·1	9·1	9·2	10·1	10·2	10·3	11·1	11·2	11·3	11·4	12·1 ...
9·1	10·1	10·2	11·1	11·2	11·3	12·1	12·2	12·3	12·4	13·1 ...
10·1	11·1	11·2	12·1	12·2	12·3	13·1	13·2	13·3	13·4	14·1 ...
11·1	12·1	12·2	13·1	13·2	13·3	14·1	14·2	14·3	14·4	15·1 ...
12·1	13·1	13·2	14·1	14·2	14·3	15·1	15·2	15·3	15·4	16·1 ...

Platí nyní tyto věty:

1. První člen první řádky rovná se nule pro čáry *prvního* stupně.

2. Determinant z 9 členů obsažených v prvních 3 řádcích a sloupcích rovná se nule pro čáry *druhého* stupně.

3. Determinant z 36 členů obsažených v prvních 6 řádcích a sloupcích rovná se nule pro čáry *třetího* stupně.

4. Determinant ze 100 členů obsažených v prvních 10 řádcích a sloupcích rovná se nule pro čáry *čtvrtého* stupně.

A t. d., t. j. při rozšíření schematu dle zákona z napsaných členů patrného, můžeme si zjednoti kriteria pro čáry *pátého*, *šestého*, ... stupně.

Co zvláštnost budiž vytčeno, že se v případě druhém jeví přebytečný činitel $2 \cdot 1$ neb $\frac{1}{2} y''$, t. j. kriterion čáry 2. stupně jest naznačená rovnice *po* vyloučení onoho činitele. Takový činitel nevyskytuje se v případě třetím, a Sylvester domnívá se, že také ne v následujících. Měli bychom tudíž před sebou jak praví „a miraculous exception to a general law.“